

förevisa. *En o. person. O. vandel.* — *Syn.* Ostrafflig, Tadellös, Tadelfri, Oklanderlig, Otadlig. — *Oförvillighet*, f. 3. — *Oförvilligt*, adv.

OFÖRVÅLLAD, a. 2. Ej förvållad; hvartill man ej är skulden. *O. skada.*

OFÖRVÄGEN, a. 2. neutr. — *et.* Som af obetänksamhet eller till följe af någon sinnesrörelse utan nödvändighet utsätter sig för en ögonskenlig fara. *En o. sälle.* — *Syn.* Förvägen, Öfverdådig, Dumdristig. — *Oförvägenhet*, f. 3. — *Oförväget*, adv.

OFÖRVÄNTAD, a. 2. Se *Oförmodad*. — *Oförväntadt*, adv.

OFÖRYTTERLIG, a. 2. Som ej får förtryttas. *O rättighet*, sådan, hvars bortlemnande skulle förnedra människan till ett förnuftlöst verktyg för en annan.

OGAGN, n. sing. 1) Onyttigt arbete, onyttia. — 2) Skada, otjenst.

OGAGNELIG, a. 2. Se *Onyttig*. — *Ogagnelighet*, f. 3. — *Ogagneligt*, adv.

OGALEN, a. 2. neutr. — *et.* (pop. o. fam.) Se *Oäfven*.

OGEMEN, a. 2 (pop. o. fam.) Utomordentlig, ovanlig, ganska stor. *En o. lärdom. O. hop.* — *Syn.* Se *Stor*.

OGEMENT, adv. (pop. o. fam.) Utomordentligt, ovanligt. *O. vacker.* — *Syn.* Se *Mycket*.

OGEN, öjen, a. 2. (af isl. *Geignast*, gagna) 1) (om person) Ovillig att vara till tjänst, att hjälpa. *En o. människa.* — *Syn.* Obenägen, Ovillig, Otjenstvillig, Otjenstfärdig, Tvär, Övanlig. — 2) (om sak) Som långsamt leder till målet. *En o. metod.* — *Syn.* *Ovig*.

OGENERAD, öschenéradd, a. 2. Obesvärad, ledig, otvungen.

OGENHET, f. 3. Ogent sinne, ogen sinnesstämning. — *Syn.* Obenägenhet, Ovillighet, Otjenstvillighet, Otjenstfärdighet, Övanlighet.

OGENOMSKINLIG, a. 2. Ej genomskinlig, d. v. s. som ej släpper ljuset igenom sig, utan kastar det tillbaka. *O-a kroppar.* — *Ogenomskänlighet*, f. 3.

OGENOMTRÄNGLIG, a. 2. Som ej kan genomträngas.

OGENOMTRÄNGLIGHET, f. 3. 1) Egenskapen att ej kunna genomträngas. — 2) (fys.) Materiens förmåga att fylla ett rum, eller den egenskap hos kropparna, till följe hvaraf ingen kropp kan på samma gång intaga enahanda rum med en annan, d. v. s. tränga igenom sjelfva dess materia. — *Syn.* Impenetrabilitet.

OGENT, öjent, adv. På ett ogent sätt, med ogenhet. *O. bemöta någon.* — *Syn.* Obenäget, Ovilligt.

OGERNA, adv. Med ovilja. *Jag gör det o. O. se*, icke tycka om, t. ex.: *Jag ser o. hans besök.* (Fam.) *Se o. ut*, se ovillig ut.

OGERNING, f. 2. Se *Missgerning*.

OGERNINGSMAN, m. 3. pl. — män. Se *Missgerningsman*.

OGIFT, a. 4. Ej gift. *O. man, qvinna. Lefva och dö o. O-a ståndet*, tillstånd, då man lever ogift.

OGILD ell. **OGILL**, a. 2. (lag.) 1) Ej läggill, ej giltig. *Vare o-t.* — 2) För hvilken ej böter erläggas eller straff kräfves. *Varder han i thy dräpen, ligge o.*

OGILLA, v. a. 1. Förklara, att något icke är sådant, som det bör vara, eller sådant man önskar det. *O. ens uppförande. O. en dom*, upp-

häfva den. — *Syn.* Förkasta, Fördöma, Missbilliga. — Part. akt. *O-nde* brukas stundom nästan adjektivt, t. ex.: *En o. blick, min.*

OGILLANDE, n. 4. Förklaring, att man ej gillar, godkänner något. — *Syn.* Förkastande, Missbilligande.

OGILTIG, a. 2. Som ej kan gillas, godkännas, antagas. *O. ursäkt. O-t skäl. Förklara o., ogilla.* — *Syn.* Oantaglig. [Ogiltig.]

OGILTIGHET, f. 3. Egenskapen att vara ogiltig. [Ogiltighet.]

OGILTIGT, adv. På ett ogiltigt sätt. [Ogiltigt.]

OGIN, se *Ogen*.

OGJORD, a. 2. 1) Ej gjord. *Der är ännu mycket o-t. Anse något som o-t. Göra o-t arbete*, ofullkomligt; äfv. arbeta förgäfves. (Ordspår) *Gjordt kan ej blifva o-t*, hvad som en gång skett, kan ej mer ändras. — 2) (af *Göra*, i den äldre bem.: trolja) *O-t väder*, oväder, frambragt genom trollkonster. (Fig.) *I o-t väder*, på oläglig tid, olägligt. *Löpa i o-t väder*, fjeska onödigtvis.

OGGLAD, a. 2. (i äldre språket) Ej glad, ledsen.

OGNALIG, a. 2. (fam.) Se *Kinkig, Fnurrig*.

OGRAVERAD, a. 2. Ej graverad. *O. egen-dom*, fri för skuld och inteckningar.

OGRENAD, a. 2. Utan grenar.

OGRUNDAD, a. 2. Som saknar grund, orsak, skäl, anledning. *O-e farhågor. Ett o-t rykte.*

OGRUNDLIG, a. 2. (pop.) Oerbördt stor. — *Syn.* Se *Stor*. — *Ogrundligt*, adv. Utomordentligt. — *Syn.* Se *Mycket*.

OGRÄS, n. 3. Gräs eller ört, som gör skada på åker, trädgårdsland, o. s. v. *Rensa bort o.*

OGUDAKTIG, a. 2. 1) Ej gudfruktig. *En o. människa.* — Brukas äfv. substantivt, t. ex.: *De o-e.* — 2) Som röjer, uttrycker, tillkännagifver ogudaktighet. *Ett o-t lefverne. O-a tankar.* — *Syn.* (för begge bem.) *Gudlös*.

OGUDAKTIGHET, f. 3. 1) Ogudaktigt sinne, ogudaktiga tänkesätt. — 2) Ogudaktig handling. — *Syn.* (för begge bem.) *Gudlöshet*.

OGUDAKTIGT, adv. På ett ogudaktigt sätt. *Lefva o.* — *Syn.* *Gudlös*.

OGUNST, f. sing. Ogynnsam sinnesstämning i afseende på någon. *Ådraga sig ens o. Vara i o. hos någon.* — *Syn.* Onåd, Obevägenhet.

OGUNSTIG, a. 2. Ej gunstig, ej bevägen, ej gynnsam. (Fig.) *Lyckan var honom o.* — *Syn.* Oblid, Obevägen, Obenägen, Onådig, Ogynnsam, Missgynnande.

OGUNSTIGT, adv. På ett ogunstigt sätt. *O. upptaga en anhållan.* — *Syn.* Onådigt.

OGYNNSAM, a. 2. Ej gynnande. *O. vind. O-t svar.* — *Syn.* Se *Ogunstig*. — *Ogynnsamt*, adv.

OGÄSTFRI, a. 2. Som ej bevisar gästfrihet. *Ett o-t folk, land.*

OGÄSTVÄNLIG, a. 2. Se *Ogästfri*.

OGÖRLIG, a. 2. Som ej låter sig göra. — *Syn.* Se *Omöjlig*. — *Ogörlighet*, f. 3.

OHANDTERLIG, a. 2. 1) Som man icke kan handtera, svår att handtera. — 2) (fig.) Se *Oregerlig*.

OHAPPANDES, se *Oförhappandes*.

OHEJDAD a. 2. Ej hejdad, ej återhållen. (Fig.) *O. ifver. O-t raseri.* — *Syn.* Tygellös.

OHELGA, v. a. 1. 1) Visa vanvördnad för eller till verldsliga ändamål nyttja heliga ting. *O. kyrkokärten, templet, altaret. O. Guds namn.* — 2) (fig.) Göra dåligt bruk af det som är kost-